

ÅHAGA

2018

6 mars

kl. 19.00

PROGRAM

W. A. Mozart

Ouvertyren till *Così fan tutte*

R. Strauss

Duett Concertino, TrV 293, F-dur

Allegro moderato

Andante

Rondo: Allegro ma non troppo

PAUS

W. Stenhammar

Symfoni nr 2, g-moll, opus 34

Allegro energico

Andante

Scherzo. Allegro, ma non troppo presto

Finale. Sostenuto – Allegro vivace

Sebastian Wagner

FAGOTT

På fagotten hör vi Sebastian Wagner som är född i Heidelberg och utbildad vid musikhögskolorna i Mannheim och Detmold. 1994 kom han till Göteborgsoperan där han är stämledare och solofagottist.

Sebastian Wagner

Sten Westerlund

KLARINETT

Klarinetten trakteras av skånefödde Sten Westerlund som varit solist i Arméns musikkår och numera spelar i Göteborgsoperans orkester. Han har utbildats både i Ingesund och vid Malmö musikhögskola.

Sten Westerlund

PROGRAMBLADET SPONSRAS AV:

Borås Symfoniorkesters Vänner

Joachim Gustafsson

DIRIGENT

Joachim Gustafsson började sin bana som violinist och var förste konsertmästare vid Göteborgsoperan 1994-2004 innan han gick över till att dirigera på heltid. Studier i dirigering ägde rum i Wien för professorerna Otmar Suitner och Karl Österreicher. Numera är han förste

Joachim Gustafsson

gästdirigent i Bogotas Filharmoniska Orkester och ofta gäst vid Göteborgs och Malmös Symfoniorkestrar. Han är även engagerad som operadirigent vid bl.a. Kungliga Operan, Den Jyske Opera, Göteborgsoperan, Malmöoperan, Staatstheater Darmstadt och Theater Ulm. Det Kongelige Danske Musikkonservatorium har anlitat honom som gästprofessor i dirigering.

Han är vår huvuddirigent och konstnärlige rådgivare.

När **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756-1791) år 1789 fick beställning på en opera skrev han *Così fan tutte* under två vintermånader. Då hade han och librettisten Lorenzo da Ponte redan operan Figaros bröllop bakom sig, och där fanns uppslaget till denna nya opera. Otrohetstemat där följdes upp i denna komiska opera som onekligen har en tvist på det temat. Ytligt sett är det de vackra flickorna som är otrogna, men här kommer männens brist på lojalitet inte heller undan satirens dråpslag. Intrigen som går ut på att två neapolitanska generaler, som är förlovade med varsin flicka, lockas att förstå sig och i sin tur locka flickorna till otrohet har fått varierad respons genom åren och många olika tolkningar. Richard Strauss var den som till slut tog musiken på allvar och gav operan den respekt den förtjänar. När vi hör ouvertyrans oskuldsfulla tema i oboen bryts stämningen brutalt av orkestern och ett oroligt tema tar vid där man anar både det lekfulla och det maskulint intriganta.

I **Richard Strauss** (1864-1949) duett för klarinett och fagott (1948) får vi höra ett fullmoget verk av en åldrad kompositör, som med all sin livserfarenhet skapade ett både spirituellt och allvarligt samtal mellan de två blåsarna. Strauss antydde att stycket har förbindelse med Andersens saga om svinaherden där fagotten är svinaherde och klarinetten är prinsessa, eller kanske att en dansande prinsessa förvandlar en björn till prins.

Hursomhelst har Strauss skapat ett verk som närmar sig den neoklassisistiska stilen med en tjugig transparent orkesterklang. Stycket har tre satser där mellansatsen blir en brygga mellan de omgivande satserna. Förutom att verket är nyskapande i sin genre har det också en viss poäng i att Strauss tillsammans med de obligatoriska stråkarna och harpa gav varje stämning en ledande solist; som i barockens concerto grosso. Detta märker man tydligt i de inledande takterna.

Wilhelm Stenhammar (1871-1927) fullbordade sin *andra symfoni* 1915, och tillägnade den ”mina kära orkestermusiker i Göteborgs Symfoniorkester”. Han var chefsdirigent för Göteborgs orkesterförening, nuvarande Göteborgs symfoniker, under åren 1907–1922. Under denna tid spelade orkestern ofta musik av hans personliga vänner Jean Sibelius och Carl Nielsen vilkas verk än idag är på denna orkesters repertoar. Stenhammar, som var både kompositör, pianist och dirigent har satt märkbara spår i Göteborgs musikliv där bland annat en mindre sal i konserthuset uppkallats efter honom.

Förutom Symfoni nr 2, som är den enda symfoni han själv godkände, har Stenhammar skrivit två pianokonsertser, sex stråkkvartetter och fem pianosonater samt två betydelsefulla verk för piano: Tre fantasier och Sensommarnätter. Därtill en mängd lyriska stycken och romantisk vokal musik i sin egen tidsandas tecken. Den eftertänksamma och aristokratiska stil Stenhammar skrev i blir allt tydligare ju äldre han blev.

Starkt influerad av både Bruckner och Brahms har han i den andra symfonin funnit en klart nordisk atmosfär med ambitionen att skriva en ”nykter och ärlig musik”. Här möter samtidens djärva harmonier äldre tiders polyfoni.

Helen Flensburg

KOMMANDE KONSERT

Tisdag 17 april, kl. 19.00

**OPERASTUDENTERNAS
AFTON**

SÅNG

**STUDENTER FRÅN HÖGSKOLAN FÖR
SCEN OCH MUSIK I GÖTEBORG**

STUDENTER FRÅN MOZARTEUM I SALZBURG

DIRIGENT

JOACHIM GUSTAFSSON